

[Sigsgaard.]

Hvis der skal være en folkeafstemning, og skal den føre til udsættelse af A-kraftplanerne, så stiller det derfor meget store krav til tilhængerne af en udsættelse. Vi går altså med betænkelighed ind for forslaget princip uden at tage stilling til dato og nærmere form. Hvis dette forslag ikke kan vedtages, hvad noget jo tyder på, så må vi på anden måde søge at få et moratorium igennem, og i de år, moratoriet omfatter, bør den politiske beslutningsproces og andre forbedrelser til indførelse af atomkraft standses.

En af ordførerne kunne kun gå ind for en folkeafstemning, hvis den følger efter beslutning i folketinget. Den opfattelse vil jeg godt sige, deler vi ikke i VS. Politikerne har i denne sag tilstrækkelig længe søgt at vildlede mere end at vejlede, og derfor er det faktisk på tide, at folk uden for folketinget får mulighed for at komme til orde.

Vi støtter altså principielt tanken, og kan den ikke gennemføres i den ene form, så vil vi gøre vores til, at den kan gennemføres om muligt i en anden form.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjærulff-Schmidt) (FP):

Jeg takker for ordførernes indlæg. Selv om de fleste af indlæggene jo var kritiske over for forslaget, så var der dog det glædelige, at en lang række af ordførerne viste sig positive over for det princip, der ligger i forslaget om, at vælgerne bør spørges ved en folkeafstemning.

Fremskridtspartiet finder, at de muligheder, der er i nutidens samfund for en hurtig og alsidig information gennem nyhedsmedierne, i allerhøjeste grad burde indebære gennemførelse af hyppige og regelmæssige folkeafstemninger. Der er intet som helst i vejen for, at befolkningen kan forsynes med tilstrækkelige oplysninger til at danne sig en mening, der kan supplere og støtte den opinionsdannelse, der foregår i folketinget.

Det er helt selvfølgelig, som fremhævet af flere ordførere, at folketinget er valgt til at træffe afgørelser på vælgernes vegne, men en repræsentativ statsforfatning forhindrer ikke, at man i en lang række spørgsmål kan rådføre sig med vælgerne, og spørgsmålet om anlæggelse af kernekraftværker i Danmark er et så væsentligt spørgsmål, at det

vil være rimeligt at medinddrage befolkningen direkte i beslutningsprocessen.

Hr. Morten Lange og andre gav udtryk for den lidt hovmodige indstilling, synes jeg nok, at vi 179 folketingsmedlemmer skulle være særlig repræsentative for befolkningen i spørgsmålet om atomkraft. Jeg ved ikke, om hr. Morten Lange selv er repræsentativ for SF's vælgere i spørgsmålet om, hvortvidt vi skal have atomkraft eller ej. Jeg har forstået på mange vælgere, at det er hr. Morten Lange ikke. I al fald er det vist givet, at vælgerne i denne sag ikke følger bestemte partilinjer, og derfor tror jeg ikke, den sædvanlige partimatematik er særlig repræsentativ i dette spørgsmål.

For det andet er der heller ikke nogen grund til at tro, at folketingets medlemmer i gennemsnit vil være væsentlig bedre orienteret, end vælgerne som helhed vil være det efter en landsomfattende oplysningskampagne. Der synes jeg nok, at hr. Lowzow og måske især hr. Erik Holst i nogen grad overvurderer sig selv og undervurderer vælgerne, en lidt farlig holdning, men selvfølgelig en holdning, man har lov til at have.

Den landsomfattende kampagne, som selvfølgelig må gå forud for en folkeafstemning, har jo allerede løbet i nogen tid, måske ikke tilstrækkelig godt endnu, men dog godt nok til at være en slags forberedelse til det afsluttende oplysningsarbejde, som må ligge før den endelige sluttermin, hvor bestemmelsen træffes.

Det er egentlig mærkværdigt, at partier, der i deres programmer går så kraftigt ind for det nære samfund og så hyppigt taler om værdien af, at befolkningen drages med ind i beslutningerne, når det endelig kommer til stykket, viser så megen skepsis, som f.eks. venstre gjorde.

For at undgå uklarhed hos undervisningsministeren skal jeg bekræfte, at det folkeafstemningsresultat, der vil være følgen, hvis dette forslag vedtages, vil have vejledende karakter.

Forslaget byder på en række reelle fordele.

For det første undgår man den uheldige virkning, som kan følge af en afstemning efter grundlovens § 42, nemlig at 30 pct.s kravet under visse omstændigheder kan føre til, at afstemningen får det modsatte